

Dades Tècniques

Editat per La Galera a Barcelona l'any 1984

Format: 21 x 13,5 cm. **Pàgines:** 144 **Col·lecció:** Els Grumets de la Galera, 23.

Pròleg: —

Dedicatòria: Per a Manuel Cusachs, escultor de la Mediterrània.

Il·lustrat per Ricard Recio.

Edicions: 12. 1984/1999

Traduccions: Castellà, *El hijo de la lluvia de oro*, 3. 1984/ 1995. Italià, *El figlio della pioggia d'oro*, 1988.

Premis: Llista d'Honor del premi de la CCEI, 1985. Finalista del premi Guillem Cifre de Colonya, 1984.

Estructura formal

Disset capítols intitolats: Ran de mar. Pluja d'or. Serifos, illa benigna. Una ombra a la caverna. Polidectes. El rei fa pactes. Oferta a l'Olimp. El toro. Abans del viatge. Per damunt de les muntanyes. Escates i escorces. Més a occident. Medusa. Atlas. La noia encadenada. Fineu reclama. El destí dels reis.

Observacions

A la pàgina 143 s'obre un apèndix intitulat "Les divinitats dels grecs" on l'autor fa l'explicació de la mitologia grega mitjançant un petit glossari dels principals déus olímpics. Aquesta edició s'il·lustra amb setze dibuixos de pàgina sencera.

Botó de mostra

«Al fons de la cambra, la gran tina esperava Dànae. Les serventes havien preparat el bany de la princesa, havien abocat perfum de roses a l'aigua. Dues d'elles esperaven, dretes, talment estàtues, que Dànae entrés a la tina.

La princesa es despullà de la roba, i avançà, de puntetes, vers el bany. Un raig de sol, un instant, en passar ella pel davant del finestral, li prengué tot el cos de dalt a baix i ella va semblar, només aquell segon, una flama. Després entrà a la tina i s'inclinà mentre les serventes, amb esponges a les mans, s'acostaven.

Llavors, abans que l'aigua de les esponges s'hagués escampat per damunt el daurat de la pell, un altre daurat féu aparició. Per la finestra entrà com una cinta groga, lluent, una pluja d'or.»

(pàg. 18, "Pluja d'or")

Classificació

Tema: La inexorabilitat dels fets.

Subtemes: L'amor filial. El bé i el mal. El creixement personal. La llibertat. La valentia.

Gènere: Novel·la

Subgènere: Mitològic

Edat dels lectors: A partir de 14 anys.

Estudi del llibre

Argument

Els oracles han vaticinat a Acrisi, rei d'Argos, que el nét que tingui el portarà a la misèria i a la mort. Per tal que això no succeeixi, el rei fa tancar la seva filla Dànae en una torre inexpugnable, lluny de tot home. Tanmateix, des de l'Olimp es veu tot i Zeus, a fi de donar una lliçó a Acrisi i demostrar-li que no es pot anar contra els oracles, decideix fecundar Dànae convertit en pluja d'or. Fruit d'aquesta unió neix el semidéu Perseu. Acrisi, entestat a deslliurar-se dels mals vaticinis, fa que Dànae i Perseu siguin abandonats enmig de la mar. Però els déus protectors en tenen cura i mare i fill van a parar a l'illa de Serifos, on Perseu creix en llestesa i valentia. Al cap dels anys, Perseu, per alliberar la seva mare de les pretensions del rei de Serifos, ha de lluitar contra un gran toro de Líbia, la Medusa, el gegant Atlas i un monstre marí. Sempre en surt guanyador. Altrament, l'oracle es compleix al peu de la lletra.

Ambientació

Espai: Els fets cal situar-los en l'antiga Grècia: a Argos i a l'illa de Serifos. A més, Perseu viatja més enllà de l'Atlas per tal d'anar a la cova de la Medusa. En alguns instants, l'acció se situa a l'Olimp (enllà dels núvols), des d'on els déus contemplen la vida dels homes.

Temps: Cal localitzar la trama en els primers temps de la Grècia clàssica. L'acció transcorre des que Perseu és concebut fins que es converteix en un xicot valent i pren esposa.

Narrador

Omniscient, en tercera persona.

Estil i llenguatge

La narració presenta un estil molt viu. El vocabulari conté força referents de la Grècia antiga i dels mites clàssics. En algun moment s'endevina un toc d'ironia i d'humor.

Estructura interna

Segueix l'estructura clàssica de plantejament (del cap. 1r al 3r): l'engendrament de Perseu i el seu posterior abandó al mar; nus (del cap. 4t al 16è): l'estada a l'illa de Serifos i els enfrontaments heroics; i desenllaç (cap. 17è): el casament de Perseu.

Anècdotes al marge

Novel·la escrita a Puiggròs entre maig i juny de 1983.

Inclou a *El vent de la mitologia*, editorial La Galera, 1995, col·lecció "Biblioteca Vallverdú", volum 1.

El mite del carro del sol conduït per Faetó reapareix a *La creu dels quatre anells* (1991), del mateix autor. Està transcrita en el sistema Braille.

Personatges

Acrisi	Rei de Serifos. Vol lluitar contra els oracles, per la qual cosa allunya la seva filla, Dànae, de tot home; però Zeus li fa una mala passada.
Andròmeda	Està promesa amb Fineu, però és encadenada en una roca del mar per tal que sigui engolida per un monstre. Perseu l'allibera i se n'enamora.
Atlas	Gegant que vetlla les pomes d'or del jardí de les Hespèrides. És vençut per Perseu i convertit en una gran serralada en contemplar el cap de Medusa.
Dànae	Filla d'Acrisi i mare de Perseu. Serà pretesa per Polidectes, però ella no l'estima.
Díctis	Pescador de l'illa de Serifos que acull Dànae i Perseu a casa seva. Es comporta com un autèntic pare per a Perseu.
Faetó	Fill d'Apol·lo. Un dia pretén portar el carro del sol, però donada la seva inexperiència perd el control i fa anar el carro pel pedregar.
Medusa	És la més terrible de les tres Gorgones. Si algú la mira fixament, queda petrificat.
Perseu	És un semidéu, fill de Zeus i Dànae. Gràcies als ajuts d'Atena, Hermes i altres déus, sempre surt victoriós en les seves lluites, la més famosa de les quals és la lluita que manté amb la Medusa.
Polidectes	Rei de Serifos. Vol casar-se amb Dànae i per això posa una colla de proves a Perseu amb l'esperança que no se'n surti i ell pugui haver la seva mare.
Zeus	És el déu dels déus. Pare de Perseu i espòs d'Hera. Ha tingut, però, fills amb altres dones, com és el cas de Dànae.

Connexió amb diferents matèries

Geografia	Estudi del mapa geogràfic de Grècia i la mar Mediterrània. Localització de la serralada de l'Atlas nord-africà.
Història	Els orígens mítics de la humanitat.
Història del l'Art	El tractament del mite en l'escultura, pintura, música. El tractament cinematogràfic del mite: "Hèrcules" (<i>Hercules</i> , 1997) de John Musker, Ron Clements, animació Disney.
Literatura	Els mites. La tradició de la mitologia clàssica en la literatura catalana i universal. Geografia fantàstica: explicació literària de la formació dels accidents geogràfics.
Llengua	<u>Lèxic</u> : Recull i estudi del significat dels modismes i frases fetes. <u>Recursos literaris</u> : Treballar la narració en tercera persona. La descripció de personatges. El diàleg. <u>Tipologia textual</u> : El text poètic (el poema i la prosa poètica).
Llengües clàssiques	Origen etimològic dels noms dels déus. La correspondència entre l'Olimp grec i els déus romans. Localització dels personatges i temes de la novel·la en els textos d'autors clàssics.
Religió	La religiositat grega, l'Olimp. Les narracions mítiques. Els oracles i les prediccions. La correspondència entre la mitologia grega i cristiana.

Jonas Valls